

Middel-Nederlands

1. In dulci jubilo,
singhet ende weset vro
Al onse herten wonne,
leit in presepio
Dat lichtet als die sonne,
in matris gremio
Alpha es et o.
2. O Jesu parvule,
nae di is mir so wee
Nu troost al mijn ghemoede,
tu puer inclyte
Dat staat in dijnre hoede,
tu puer optime
Trahe me post te.
3. Ubi sunt gaudia,
nerghent anders waer
Dan daer die eng'len singhen,
nova tripudia
Daer hoort men snaren clinghen,
in regis curia
Eia qualia.
4. Maria nostra opes,
help ons jonkvrouwe des
Vergevet onze zonde
nog meer dan septies
Opdat wij zalig worden
in U progenies
Vitam nobis des.

Vertaling van de Latijnse zinnen:

in dulci jubilo = om het zoete heil juich ik | in praesepio = in de kribbe | Matris in gremio alpha es et O = in de moederschoot (of: op schoot?) ben jij de alfa en de omega (begin en eind).

O jesu parvule = klein Jezuken | O puer optime (inclyte) = opperbeste zoon | O princeps gloriae, trahe me post me = O vorst der glorie, trek mij tot achter u (> dat ik u achterna ga)

O patris caritas = vaderliefde | O nati lenitas = zachtmoedige boreling | per nostra crimina = om onze zonden | nova tripudia = nieuwe dansen | Coelorum gaudia = hemelvreugde | quanta gratia = wat een genade!

ubi sunt gaudia = waar is de vreugde | Nova cantica = nieuwe liederen | in regis curia = in het koninklijk hof | eia qualia = ach hoe mooi, hoe schoon !

In dulci jubilo is een traditioneel kerstliedje met een macaronische tekst, d.w.z. een mengeling van Latijn en volkstaal (i.c. Duits). De tekst wordt toegeschreven aan een Duitse mysticus: Heinrich Seuse circa 1328. De overlevering zegt dat Seuse in een visioen engelen hoorde zingen die hem opriepen om met hen mee te zingen en te dansen in aanbidding voor het Christuskind. Dit lied is hiervan dan de neerslag. Als je het zingt, moet je dus niet zingen met je verstand, maar met je gevoel. Je hebt immers zopas een glimp opgevangen van Gods liefde voor de mensen.